



JUSTITISMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 17. juni 2009
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2009-792-0892
Dok.: RAJ40990

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 697 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 21. april 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marlene Harpsøe (DF).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 697 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Vil ministeren oplyse, hvilken status et muslimsk indgået ægteskab, der indgås som supplement til et allerede indgået ægteskab, som er registreret af de danske myndigheder, men som ikke er meddelt myndighederne, har i relation til Straffelovens bestemmelser om forbud mod bi- og polygami?”

Svar:

Efter straffelovens § 208, stk. 1 (om bigami), straffes den, der indgår ægteskab eller lader sit partnerskab registrere, og som i forvejen er gift eller er part i et registreret partnerskab, med fængsel indtil 3 år eller, hvis den anden person har været uvidende om det bestående ægteskab eller registrerede partnerskab, med fængsel indtil 6 år. Strafferammen er fængsel indtil 1 år, hvis handlingen begås af grov uagtsomhed, jf. stk. 2.

Endvidere straffes med fængsel indtil 1 år den, som uden selv at være gift eller være part i et registreret partnerskab indgår ægteskab eller registreret partnerskab med en person, der allerede er gift eller er part i et registreret partnerskab, jf. § 208, stk. 3.

Straffelovens § 208 må antages at omhandle ægteskab eller registreret partnerskab, der har juridisk gyldighed i Danmark, herunder efter dansk rets regler om international privatret.

Det kan i den forbindelse oplyses, at en vielse foretaget her i landet efter ægteskabslovens § 21 kun er gyldig, hvis den er sket for en myndighed, der efter loven kan foretage vielser og under iagttagelse af bestemmelsen i ægteskabslovens § 20, stk. 2. Efter § 20, stk. 2, skal parterne ved samtidigt møde på spørgsmål af vielsesmyndigheden erklære at ville ægte hinanden og derpå af denne forkyndes at være ægtefolk. En vielse er således bl.a. ugyldig, hvis den ikke er sket for en myndighed, der har vielseskompetence.

I henhold til ægteskabslovens § 15 kan ægteskab indgås ved enten kirkelig eller borgerlig vielse.

Kirkelig vielse kan efter ægteskabslovens § 16 finde sted inden for folkekirken og inden for de anerkendte eller godkendte trossamfund. Er der tale om vielse inden for de anerkendte eller godkendte trossamfund, er det yderligere et krav, at vielsesforretteren har opnået en vielsesbemyn-

digelse, jf. ægteskabslovens §§ 16 og 17. Det bemærkes i den forbindelse, at en vielsesbemyndigelse vil kunne tilbagetages, hvis den misbruges.

Ægteskabsloven indeholder i kapitel 1 en række betingelser, der skal være opfyldt, før man kan indgå ægteskab i Danmark. Det fremgår heraf bl.a., at den, som tidligere har indgået ægteskab, ikke må indgå ægteskab, så længe det tidligere ægteskab består, jf. ægteskabslovens § 9.

Efter § 23, stk. 1, i ægteskabsloven kan et ægteskab omstødes ved dom, hvis det er indgået i strid med bl.a. lovens § 9 om forbud mod bigami. En sag om omstødelse af et ægteskab kan efter ægteskabslovens § 23, stk. 3, anlægges af justitsministeren, eller den ministeren bemyndiger dertil. Endvidere kan en sådan sag anlægges af en af ægtefællerne samt af ægtefællen i det "første" ægteskab.

Hvis der alene er tale om en religiøs velsignelse, har denne velsignelse ikke nogen form for juridisk gyldighed i Danmark og er heller ikke omfattet af ægteskabslovens betingelser for at indgå ægteskab. En sådan religiøs velsignelse vil heller ikke være omfattet af straffelovens § 208 om bigami, medmindre der efter omstændighederne vil være grundlag for at straffe for forsøg på overtrædelse af straffelovens § 208.